

angbatasngdiyos.org

Apendise 8d: Ang mga Kautusan sa Paglilinis — Bakit Hindi Maaaring Isagawa Nang Walang Templo

Ang pahinang ito ay bahagi ng isang serye na tumatalakay sa mga kautusan ng Diyos na maaari lamang sundin noong naroon pa ang Templo sa Jerusalem.

- [Apendise 8a: Ang mga Kautusan ng Diyos na Nangangailangan ng Templo](#)
- [Apendise 8b: Ang mga Handog na Alay — Bakit Hindi Na Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8c: Ang mga Pista sa Biblia — Bakit Wala ni Isa ang Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8d: Ang mga Kautusan sa Paglilinis — Bakit Hindi Maaaring Isagawa Nang Walang Templo](#) (Ang pahinang ito).
- [Apendise 8e: Mga Ikapu at mga Unang Bunga — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8f: Ang Serbisyo ng Komunyon — Ang Huling Hapunan ni Jesus ay ang Paskuwa](#)
- [Apendise 8g: Ang mga Kautusan ng Nazareo at ng mga Panata — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8h: Bahagya at Simbolikong Pagsunod na Kaugnay ng Templo](#)
- [Apendise 8i: Ang Krus at ang Templo](#)

Ang Torah ay naglalaman ng detalyadong mga kautusan tungkol sa ritwal na kalinisan at karumihan. Ang mga utos na ito ay hindi kailanman inalis. Hindi sila kinansela ni Jesus. Ngunit inalis ng Diyos ang Templo, ang dambana, ang pagkasaserdote, at **ang Kanyang hayag na pananatili** sa gitna ng bayan bilang tugon sa kawalang-tapat ng Israel. Dahil sa pag-aalis na iyon, ang mga kautusan sa paglilinis ay hindi na maaaring sundin ngayon.

Bagaman tayo ay marurupok na nilalang, sa Kanyang pag-ibig sa Kanyang piniling bayan, itinatag ng Diyos ang Kanyang presensya sa gitna ng Israel sa loob ng maraming siglo (Exodus 15:17; 2 Chronicles 6:2; 1 Kings 8:12-13). Ngunit mula noong 70 A.D., ang Templo kung saan nahahayag at nararanasan ang Kanyang kabanalan ay wala na.

Ano ang iniutos ng Kautusan

Itinakda ng Kautusan ang tunay at legal na mga kalagayan ng malinis (טהור — **tahor**) at marumi (טמא — **tamei**). Ang isang tao ay maaaring maging marumi dahil sa karaniwang, hindi maiiwasang realidad ng buhay-tao: panganganak (Leviticus 12:2-5), regla at iba pang paglabas ng likido sa katawan (Leviticus 15:19-30), at pakikihipo sa patay (Numbers 19:11-13). Ang mga kalagayang ito ay hindi makasalanang gawain. Wala itong dalang pagkakasala. Mga legal na kalagayan lamang ang mga ito na naglilimita sa paglapit sa mga banal na bagay.

Para sa lahat ng ganitong kalagayan, iniutos din ng Kautusan ang isang proseso ng paglilinis. Minsan ay kasing simple lamang ng paghihintay hanggang sa hapon. Sa ibang pagkakataon ay nangangailangan ng paghuhugas. At sa ilang kaso ay nangangailangan ng pakikilahok ng saserdote at ng mga handog. Ang punto ay hindi na “nakadama” ang Israel ng karumihan. Ang punto ay **itinakda ng Diyos ang tunay na mga hangganan sa paligid ng Kanyang kabanalan.**

Bakit umiiral ang mga kautusang ito

Umiiral ang sistema ng kalinisan dahil **nananahan ang Diyos sa gitna ng Israel sa isang tiyak na banal na espasyo**. Ang Torah mismo ang nagbibigay ng dahilan: dapat ihiwalay ang Israel sa karumihan upang ang paninirahan ng Diyos ay hindi madungisan, at upang ang bayan ay hindi mamatay sa paglapit sa Kanyang banal na presensya habang marumi (Leviticus 15:31; Numbers 19:13).

Nangangahulugan ito na ang mga kautusan tungkol sa karumihan ay hindi mga kaugalian ng pamumuhay at hindi payong pangkalusugan. **Mga kautusang pang-santuwaryo ang mga ito.** lisa ang layunin nila: ingatan ang paninirahan ng Diyos at ayusin ang paglapit dito.

Ang Templo ang hurisdiksyon, hindi lamang lokasyon

Ang santuwaryo ay hindi lamang isang kapaki-pakinabang na gusali kung saan ginaganap ang mga gawaing panrelihiyon. Ito ang legal na saklaw kung saan may bisa ang maraming kautusan sa paglilinis. Mahalaga ang karumihan sapagkat may banal na espasyong dapat ingatan, mga banal na bagay na dapat bantayan, at banal na paglilingkod na dapat panatilihin dalisay. Ang Templo ang nagtatakda ng legal na hangganan sa pagitan ng karaniwan at ng banal, at iniutos ng Kautusan na panatilihin ang hangganang iyon.

Nang alisin ng Diyos ang Kanyang paninirahan bilang tugon sa kawalang-tapat ng Israel, hindi Niya inalis ang Kanyang Kautusan. Inalis Niya ang hurisdiksyon kung saan maaaring maisagawa ang maraming kautusan sa paglilinis. Kung wala ang paninirahan, wala nang legal na “paglapit” na kailangang ayusin, at wala nang banal na espasyong dapat ingatan laban sa pagdungis.

Pangunahing kautusan at mga pamamaraan ng pagpigil

Ang Leviticus 15 ay naglalaman ng maraming detalye sa antas ng sambahayan: maruming higaan, maruming inuupuan, paghuhugas, at “marumi hanggang hapon.” Ang mga detalyeng ito ay hindi hiwalay na mga utos na naglalayong bumuo ng permanenteng paraan ng pamumuhay. Mga pamamaraan lamang ang mga ito ng pagpigil na ang tanging tungkulin ay pigilan ang karumihan na makarating sa paninirahan ng Diyos at madungisan ang banal.

Iyan ang dahilan kung bakit walang saysay ang mga pamamaraan na ito bilang hiwa-hiwalay na “debosyon” ngayon. Ang muling pagsasadula ng mga ito nang wala ang santuwaryong dapat nilang ingatan ay hindi pagsunod; ito ay simbolikong panggagaya. Hindi kailanman pinahintulutan ng Diyos ang mga pamalit sa Kanyang sistema. **Walang karangalan sa Diyos ang magkunwaring nakatayo pa ang Kanyang banal na paninirahan, samantalang ang Diyos mismo ang nag-alis nito.**

Karaniwang regla

Ang karaniwang regla ay natatangi sa mga karumihan sa Torah sapagkat ito ay inaasahan, hindi maiwasan, at nalulutas ng panahon lamang. Ang babae ay marumi sa loob ng pitong araw, at anumang kanyang mahigaan o maupuan ay nagiging marumi; at ang sinumang humipo sa mga iyon ay marumi hanggang hapon (Leviticus 15:19-23). Kung ang lalaki ay mahiga sa iisang higaan kasama niya sa panahong iyon, siya rin ay magiging marumi sa loob ng pitong araw (Leviticus 15:24).

Ang karumihang ito na nalulutas ng panahon ay hindi nangangailangan ng saserdote, ng handog, o ng dambana. **Ang legal na layunin nito ay paghigpitan ang paglapit sa banal na espasyo.** Kaya nga, ang mga kautusang ito ay hindi humahadlang sa pang-araw-araw na buhay o nangangailangan ng palagiang paglapit sa Jerusalem. Mahalaga ang kalagayan ng malinis at marumi sapagkat umiiral ang paninirahan ng Diyos at ang paglapit dito ay pinamamahalaan ng Kanyang Kautusan. Sa pag-alis ng paninirahan, ang mga tuntuning pangkalinisan sa sambahayan ay wala nang legal na aplikasyon at samakatuwid ay hindi na maaaring sundin ngayon.

Mahalagang paglilinaw: ang pagbabawal sa pakikipagtalik sa babaeng nireregla ay ibang kautusan. Ang utos na iyon ay hindi pamamaraan ng paglilinis at hindi umaasa sa Templo para sa kahulugan o pagpapatupad nito (Leviticus 18:19; 20:18). Ang pagbabawalang ito ay napakaseryoso at isang hiwalay na utos na dapat pa ring sundin ngayon.

Hindi karaniwang pagdurugo

Ang pagdurugo sa labas ng karaniwang siklo ng regla ay iba ang kategorya at nangangailangan ng pagtatapos na nakadepende sa Templo. Ang babae ay marumi habang tumatagal ang pagdurugo, at kapag ito'y tumigil ay kailangan niyang magbilang ng mga araw at pagkatapos ay magdala ng mga handog sa saserdote sa pasukan ng santuwaryo (Leviticus 15:25-30). Hindi ito kategoryang “panahon lamang.” Ito ay kategoryang “saserdote at handog.” Kaya, hindi ito maaaring sundin ngayon, sapagkat inalis ng Diyos ang sistemang kailangan upang makumpleto ito.

Karumihang dulot ng patay

Ang pakikihipo sa patay ay nagdudulot ng matinding uri ng karumihan na tuwirang nagbabanta sa santuwaryo. Napakaseryoso ng pananalita ng Torah dito: ang maruming taong dumungis sa paninirahan ay dapat ihiwalay, at ang pagdungis ay itinuturing na tuwirang pagsuway laban sa banal na espasyo ng Diyos (Numbers 19:13; 19:20). Ang iniresetang paraan ng paglilinis ay nakadepende sa mga kasangkapang itinalaga ng Diyos at sa gumaganang balangkas ng santuwaryo. Kung wala ang hurisdiksyon ng Templo, ang kategoryang ito ay hindi maaaring maresolba nang legal ayon sa utos.

Ano ang nagbago nang alisin ng Diyos ang Kanyang paninirahan

Inalis ng Diyos ang Templo, ang dambana, at ang pagkasaserdoteng Levita bilang paghatol. Sa pag-aalis na iyon, nawala sa sistema ng kalinisan ang legal nitong saklaw. Wala nang banal na espasyong dapat ingatan, wala nang legal na punto ng paglapit na dapat ayusin, at wala nang itinalagang pagkasaserdote na magsasagawa ng mga kinakailangang gawain kapag hinihingi ng Kautusan ang pakikilahok ng saserdote.

Kaya, wala sa mga kautusan sa paglilinis ang maaaring isagawa ngayon—hindi dahil nagwakas ang Kautusan, kundi dahil inalis ng Diyos ang hurisdiksyon na nagbigay sa mga ito ng legal na bisa. Nananatili ang Kautusan. Wala ang Templo.

Bakit pagsuway ang simbolikong “paglilinis”

May ilang sumusubok na palitan ang sistema ng Diyos ng mga pribadong ritwal, “espirituwal” na paghuhugas, o inimbentong mga pagsasadula sa sambahayan. Ngunit hindi pinahintulutan ng Diyos ang mga pamalit. Hindi malaya ang Israel na mag-imbento ng mga bagong bersyon ng paglilinis. Ang pagsunod ay nangangahulugang gawin nang eksakto ang iniutos ng Diyos, sa lugar na pinili ng Diyos, sa pamamagitan ng mga lingkod na itinalaga ng Diyos.

Kapag inalis ng Diyos ang mga kasangkapan ng pagsunod, ang tapat na tugon ay hindi panggagaya. Ang tapat na tugon ay kilalanin ang ginawa ng Diyos, tumanggi sa mga imbensiyon, at igalang ang mga kautusang hindi pa maaaring isagawa sa kasalukuyan.

Konklusyon

Ang mga kautusan sa paglilinis ay hindi kailanman inalis. Umiiral ang mga ito dahil nananahan ang Diyos sa gitna ng Israel at pinamamahalaan nila ang paglapit sa Kanyang banal na presensya. Bilang tugon sa kawalang-tapat ng Israel, inalis ng Diyos ang Kanyang paninirahan, ang Templo, at ang pagkasaserdote. Dahil sa pag-aalis na iyon, ang sistemang pangkalinisan na nakabatay sa santuwaryo ay hindi na maaaring sundin ngayon. Sinusunod natin ang lahat ng maaari pang sundin, at iginagalang natin ang ginawa ng Diyos na imposible sa ngayon sa pamamagitan ng paggalang sa Kanyang mga ginawa at pagtanggong palitan ang Kanyang mga utos ng mga simbolikong pamalit.